

**In auspiciatissimas nuptias doctissimi &
clarissimi viri D. Johannis Leusden [...] et [...] Elisabethæ
Nyepoort**

**Initas ac publicis votis & ceremoniis inauguratas 7. maij
1661**

bron

*In auspiciatissimas nuptias doctissimi & clarissimi viri D. Johannis Leusden [...] et [...] Elisabethæ
Nyepoort. Initas ac publicis votis & ceremoniis inauguratas 7. maij 1661. Meinardi à Dreunen,
Utrecht 1661*

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_leu002leus01_01/colofon.htm

© 2009 dbnl

In Auspicatissimas Nuptias *Doctissimi & Clarissimi Viri, D. Johannis Leusden L. A. M. Linguae Sanctae Professoris & Academiae Ultrajectine p. t. Magnisici Rectoris. Sponsi, Et Venustissimae Pudicissimae ac Modestissime. Virginis. Elisabethae Nyepoort, Sponsae.*

QUI celebres tractus Belgarum, Theutonis oras,
Gallorumque plagas & regna Britannica vidit;
Inter amabilium nympharum millia multa,
Quam sibi conjugii sacrato foedere jungat,
LEUSDENUS nullam peregrino in climate vidit.
Sed, quae tam varias praestanti corpore nymphas,
Nobile Trajectum, gremio complectitur almo,
Hanc dedit urbs patria; & tenuit jam tempore longo,
Attamen ignotam, donec monstravit Jova,

Juris consulto prognatam patre puellam,
 Moribus & forma & praestantem dote puellam,
 Ingenio facilem, castae genitricis alumnam:
 Delicias castas oculorum, cordis honestas
 Delicias Sponsi: recreat quem lumine Sponsa
 Pulchra suo; recreatque suam qui lumine sponsam.
 Vivant felices concordi federe longum!
 Detque suam thalamus consueto tempore prolem
 Foecundus, patri similem matrique venustae!
 Quam Domino sacram faciant, puerilibus annis.
 Cicumcidendo teneri praepudia cordis!
 Et serus vitae saturos ad sidera vesper.
 Traducat sponso, optatâ prole relictâ;
 Urbem quae patriam decoret caetumque piorum,
 Et pacem videat Solymorum tempore longo.

Aliud ad Sponsum.

UXor pulchra decet Sapientem, pulchra domusque,
 Commodus & lectus; Doctor Hebraeus ait.
 Hisce tribus Sapiens studuisti tempore cuncto.
 Post duo, jam conjux & tibi pulchra datur.
 Ornatura magis lectumque domumque venustam:
 Formosam prolem moxque datura tibi.

Aliud.

Haec tria pulchra brevis prolongant tempora vitae.
Sponsa, domus, vestis: Doctor Hebraeus ait.
Haec tibi contingunt divino munere, Sponse;
Et post sceptrum Scholae, Sponsa venusta datur?
Quidni victurum te longo tempore dicam,
Uxorem triplicis participemque boni?

Affectus testandi ergo L. P.

MATTHIAS NETHENUS
paranympheus

In Eosdem Emblema.

Nec melius teneris junguntur vitibus ulmi.

MUltiplici serpens, generosa umbragine, gyro
Se teneram vitis pondere slectit humi:
Ast, ubi claviculis ulmum complexa marito,
Nisa ligat trunco brachia sida suo.
Tutior: Arboreo dux ulmus presidet horto,
Frondeque lanigeras ulmus opimat oves.
Juncta petit celsi frondosa cacumina (venti
Murmure nubiferi non terebranda) viri.
Usque suum manibus scandendo procacibus aequans

Vina gravis succo turgidiore ferat;
 Nec teneras complexa semel divellier ulli,
 Dona trahit sibi dum pingua, passa manus.

Sponsa ita, post Majas ridenti flore Calendas,
 Annuit alterius fronde beata tegi.
 Ac dextrâ-sidum capit Elisabetha Johannem,
 Pectora perpetuo casta vovetque toro.
 Junguntur mutuis torquentia corcula telis,
 Fitque, duplex pridem que fuit, una caro.
 Sponsus Magnisici moderatur scepra Lycaeï,
 Promit & Hebraei jura verenda fori:
 Quo Duce pacisicas licitum contingere vittas,
 Tuta sub ejusdem tegmine sponsa latet.
 Sic mutuuum sit tegmen amor; cum conjuge conjunx,
 De palmâ, posito pignore conjugium.
 Usque Deus, fausti benedicto sydere lecti,
 Consolidet vivo pignore certet amor.
 Vincula nîl rumpat; nisi mors, quam *porta* sequatur,
 Que *nova* praeuptis nobiliora liget.

PETRUS À BALEN.

Eer-Dicht, *Over het Houwelijck vande Heer, Johannes Leusden Doctor inde Philosophie, Professor vande H. Tael, ende tegenwoordigh Rector Magnificus inde Academie tot Utrecht Bruydegom, Ende de Eerbare Joffrouw, Elisabeth vander Niepoort, Bruydt. Vereenight den 7. van Maij 1661.*

Al'die u besig hout met sorg van sware saken,
Die voor de Kerck, die voor den Staet
De sorgh, en last ter herten gaet,
Die voor u selfs, die voor 't gemeen gewent te waken,
Het stuer in handt hebt nacht en dach;
Op dat een ander rusten mach,
    Breeckt af, om u met ons een weynigh te vermaecken.
Al watter, dach en nacht, de neus heeft in de boecken,
    Om by de schemeringhe lamp,
    Om inde smoeck van keersse-damp
Het binneste geheym van wetenschap te soecken,
    Ontlast u van den arbeydt wat,
    Die u soo moede maectt en mat,
Com voor den dach uyt de vernufte kamer-hoecken.

Com, slae de handen aen, om croon, en crans te vlechten.
Soeck puyck van bloemen uyt en cruyd,
Dat vreught, en soete jeught beduyd,
Om aende stijlen van een bruylofs-bed te hechten.
Elck thoon hier sijne schrandren geest,
Om te vereeren dese feest,
Om dese Ledecant op 't cierlijckst' toe te rechten.
Den Hemel goedt gevonden heeft het braefste paer te voegen,
Dat tusschen *Rhijn*, en *Vecht* verscheen:
Dus alle maectt u op de been,
Om Godt te bidden, dat haer altijd mach genoegen:
Dat hy, soo langh dit paerje leeft,
Hen vaste rust, hen vrede geeft:
Op datse segen-rijck den leven acker ploegen.

Alle spreken-se,

*JA. Weerdich is dit blyde feest,
Dat wy outladen onsen geest,
En van den arbeydt rusten:
Dat men de sorgh, en boecken staeck:
Dat men de jonghe Bruyd vermaeck
Met alderhande lusten:*

*Dat men hem te verheugen poogh:
De mimmermeer ontspannen boogh
Moet slappen, of moet breken.
Die nimmer rust, of lust en heeft,
Als levendich begraven leeft.
Veel sorgen doen verbleken.*

*Dit paren is veel eere weerd.
Wanneer 't dit paertje soo begeert,
Soo laten wy ons vinden,*

*Om, met een ongeveynsde schijn,
Recht lustigh, en verheught te sijn
Met d'and're goede vrinden.*

*Maer laet ons eerst ten altar gaen,
Om 's Heeren naem te roepen aen
(Van hem komt alle segen)
Dat hy, wat sy ter handen slaen,
Altijt voor haer te roer wil staen,
En hoeden hare wegen.*

**Segen-sangh,
Op de mate van O schoonste Personagie.**

*GRoot-Heer, die, hoogh verheven
Op uwen throon, bestiert de werelts saken;
Door wien wy alle leven:
Heeft u belieft dit houwelijck te maken,
Houd uwe hand
Aen desen band:
Bevestig, hare takels:
Met uwen segen,
Dau, en vetten regen
Sluyt de schakels.*

*Wil nimmer van haer wijcken:
Op dat dit paer, gevesticht inde landen,
Noyt in haer doen beswijcken.
In yver en in vierig' offerhanden,
Haer hert bereydt
Tot danckbaerheydt:
Op dat wat sy begeeren
Haer mach ten goeden*

*En over vloedigh spoeden,
't Uwer eeren.*

*Bevruchtbaer hunne lijven
Med saed den Staet, en Kercke tot genoeg:
Op datse vast beklijven,
Verhooght in 't land, dat ghy haer toe wilt voegen.
De heerlijkheyd
Uw'volck bereyd
(Wanneer sy sullen sterven)
Geeft haer, verheven
In het eeuwig' leven,
Tot haer erven.*

Toemaet,

*RUsten al de grote goden
Van Parnas en Helicon,
Dat men niemand van haer boden
Siet ghenaken d'Henghste-bron?
Niemand steeckt den offer aen
Op den altar van Diaen.
Is al de lust vergaen?*

*Al Minervaes trouwe knechten
Volgen haren oppervooght,
Om hem eerfeest aen te rechten:
Die in Cnydus word verhooght:
Daerom is in dese vreught
Al de luyster, al de jeucht
Van Helicom verheucht.*

Apostrophe.

*MAer watschorter aen, de spelen,
 Dat de Nympjes sijn so stil?
 Datse niet met gladde kelen,
 Singen feest, enBruyd te wil?
 Die sijn besigh, om te gaen.
 Bidden Juno, en Diaen,
 Om haer mee by te staen.*

*Siet ghy, niet de Wageman
 Haesten na het Wester-Zuyden?
 En Aurora trecken an,
 Om te wercken d'arbeyds luyden?
 Laet de Bruyd, eer dat de nacht
 Wijckt, te bedde sijn ghebracht.,
 Sy na den Bruyd'gom tracht.*

*Speelgenootjes, wacker aen:
 Seght de Bruyd goenacht met quelen:
 Ghy en meught voor haer niet gaen:
 't Bed en wil geen macker velen.
 Ondertuſſchen sijt gherust:
 Metter tijd word uwe lust,
 Na wenschen, wel gheblust.*

T. Is. Hooghgenoch.

Idem Iisdem.

*Quanquam tarda torum subeat tua, Leusden, Elisa,
 Non tamen exosa est, non fugit illa torum.
 Si verecundatur mirum? verecundia amoris
 Ingenui, veri signa pudoris habet.*

Dissiciles fugiant comites (testem, comitem omnem
Odit amor) subito fugerit ille pudor.
Uno Cypris amans tantum comita recessus
Quaerit; & odit amans, quicquid obesse putat.
Te tantum comitem tua Sponsa (o Sponse) requirit.
Arbitrium cedat, mox petet ipsa torum.

*Benevoli animi testimonium ludens
ac lubens adjeci.*

T.I.H.